

[Landbrugsministeren.]

ikke ønskede dette, det var vist således, at han i forvejen havde erklæret, at han ønskede at tage den — måtte jeg også gå ud fra, at han havde beføjelse til at tage sagen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Axel Sørensen* til socialministeren:

„Hvad agter socialministeren at foretage sig for at nedbringe den overordentlig lange ventetid ved undersøgelser og behandlinger på statens hørecentraler?“

Axel Sørensen: Mit spørgsmål til den højtærede socialminister vil jeg gerne beundre på følgende måde.

I henhold til folkeforsikringslovens § 60 kan der efter ansøgning herom ydes hjælp til anskaffelse af høreapparater til de mennesker, der lider af nedsat hørevne. En betingelse for at komme i betragtning er, at vedkommende ansøger skal lade sig underkaste en undersøgelse på en hørecentral, for at der kan tages stilling til, hvorvidt vedkommende kan hjælpes med et høreapparat. Jeg har forstået det således, at ansøgningen om at få et høreapparat skal indsendes til invalideforsikringsretten, som derefter forlanger, at vedkommende ansøger skal komme ind til en undersøgelse og en prøve på en af statens hørecentraler som en forudsætning for at få hjælp af invalideforsikringsfondens midler til anskaffelse af et høreapparat. Det vil sige, at en kvalificeret læge ved et sygehus i nærheden af andragerens bopæl ikke må foretage denne undersøgelse, men at ansøgeren skal lade sig underkaste denne enten i København, Odense eller Aarhus, hvor staten har sine hørecentraler. For fjerntboende betyder dette en ikke ganske ringe udgift, og yderligere synes der at være en ganske urimelig lang ventetid, inden en ansøger får besked om at lade sig underkaste den påkrævede undersøgelse.

Jeg kender således to tilfælde på min egen

hvor ansøgerne til trods for, at de begge har fået deres ansøgninger indsendt først i året 1955, endnu ikke, trods fornyet henvendelse, har kunnet få lov til at møde på en af de nævnte hørecentraler. Det drejer sig om ældre mænd omkring 70 års alderen, og ventetiden kan blive for lang i sådanne tilfælde; sagen kan komme for sent i gang, vedkommende kan måske være død, inden høreprøven kan foretages. Hvis derfor mit spørgsmål kan foranledige ministeren til at foretage sig noget for at afskaffe ventetiden for dem, der skal underkastes denne undersøgelse, som staten forlanger, vil han kaste en solstråle ind til mange af de mennesker, hvis hørevne er svækket.

Socialministeren (Strøm): Det ærede medlem hr. *Axel Sørensen* har spurgt mig, hvad jeg agter at foretage mig for at nedbringe ventetiden ved undersøgelser og behandlinger på statens hørecentraler. Hertil vil jeg gerne svare, at vi i socialministeriet til stadighed har været opmærksom på de lange ventetider, vi har på hørecentralerne. Til trods for, at hørecentralerne, siden de begyndte deres virksomhed i 1952, har udleveret høreapparater til ikke mindre end 30 000 tunghøre, har ventetiden ikke kunnet bringes ned, fordi antallet af ansøgere om høreapparater stedse har været større end påregnet. Allerede i hørecentralernes første år stod vi derfor som nu overfor meget betydelige ventelister, og for at råde bod på dette forhold har vi gennemført forskellige mindre udvidelser af hørecentralernes kapacitet.

Som forholdene efterhånden har udviklet sig, er det imidlertid åbenbart for alle tre hørecentralers vedkommende, at de snævre og helt utilstrækkelige lokaleforhold er en afgørende hindring for en virkelig bedring. Jeg har derfor søgt og opnået finansudvalgets tilslutning til, at hørecentralen i Aarhus, der lider under ganske særlig dårlige lokaleforhold, nu flytter over i helt nye lokaler med et etageareal, der er dobbelt så stort som det, man hidtil har